

18 Αγρια
1965

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Τὸ ξεπούλημα τῆς Χαλκιδικῆς

ΜΕ ΤΟ ἔξευτελιστικόν τίμη μα τῶν 5 261 000 δραχμῶν μιά ξένη ἐμπορικὴ ἔταιρεία, ἡ «ΝΑΛΙΚΟ» ποὺ ἔδρεύει στὸ μικροσκοπικό κρατίδιο Λ χεν στὰῖν ἀγόρασε πρὶν ἀπό λίγα χρόνια ἀπό τὴν Μονὴ Παντο κράτορος τοῦ Ἀγίου Ὄρους τὸ μετόχι τῆς «Ἀζάπικο» στὴ Σιθωνία.

Δέκα ἑπτά χιλιάδες πειτα κόσια τριάκοντα ἑπτά (17 537) στρέμματα. Περίφημες καὶ γραφικές ἀκτὲς τῆς Σιθωνίας. δάση πεύκης καὶ εὐφοιώτατη γῆς.

Καὶ τὶ δὲν εἶχε τότε διαδο θῆ. Ἐκατομμύρια γαλλικῶν φράγκων θά διεθετεὶ ἡ Ἐται ρεία γιὰ τὴν τουριστική ἀξιο ποίηση τοῦ «Ἀζάπικου». Θὰ τὸ μετέβαλε εἰς ἕνα Σαίν—Τρο πεζ τῆς Ελλάδος! Καὶ μᾶλι στα δτι θά ἀσφαλτόστρωνε στὴ Χαλκιδικὴ δλους τοὺς δρό μους προσπελάσεως τῆς ἐπι γειου αὐτῆς Ἐδέμ...

Περιττόν νὰ λεχθῇ δτι ὅλα αὐτὰ ἥταν.. μποῦνδες, Οἱ ξὲ νοι, ἀπλῶς ἔκαμπν τὴ ... δου λειά τους Ὄροθέτησιν τὸ τε ράστιο κτῆμα, ἔκαμπν μελέ τες... ἔκμεταλεύσεως, ὄλοτο μοῦν τὸ δάσος καὶ αὔριο, με θαύριο οἰκοπεδοποιοῦντες τὴν θαυμάσιαν αὐτὴν ἔκταση θὰ τὴν μεταπωλήσουν ἀποκομι ζοντες δμύθητα κέρδη.

Πελώριο τὸ θέμα καὶ τερσ στιες οἱ εὐθύνες. Θὰ ἐπανέλ θυσμε. Τώρα θέτουμε μόνον τὰ ἔρωτήματα ποὺ ἔρχονται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὰ χείλη μας.

1) Πῶς καὶ διατὶ οἱ ἀρμόδιοι κρατικοὶ ὑπόλληλοι ἐπέτρεψαν τὴν ἔκποιηση αὐτῆ.

2) Πῶς καὶ διατὶ ἡ Ἀγροτὶ κὴ Τράπεζα δὲν ἔχοματοδό τησε τοὺς γεωργικούς συνε ταιρισμούς καὶ τοὺς συνεται θισμούς; ἀκτηνόντν τῆς περιο χῆς γιὰ νὰ ἀγοράσουν αὐτοὶ τὸ μετόχι καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν ἔτοι οἱ φ'ωχοὶ γεωργοὶ τῆς περιφερείας.

3) Πῶς καὶ διατὶ οἱ βουλευ τοὶ τῆς Χαλκιδικῆς δὲν ἀντέ δρασαν, ἦνέχθησαν καὶ δὲν ματαίωσαν τὸ ξεπούλημα αὐ τὸ.

Τὸ ξεπούλημα ἐξακολουθεῖ

ΠΡΙΝ ἀπό λίγες μέρες δη μοσιεύθηκε μιὰ παλιὰ ἀπόφα

ση τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς. Κ. Συνδικα μέ τὴν δποὶαν γί νεται δεκτὴ ἡ ἀπὸ 8-12-62 αἴτησις τῆς Μονῆς Ἐσφιγμέ νου καὶ ἐπιτρέπεται ἡ πώλη ση τοῦ ἐκ δέκα τριῶν χιλιά δῶν (13 000) στρέμματων δα σοκτήματὸς τῆς στὴ Σιθωνία. Φύλακες γρηγορεῖτε!

Ο Γερο—ΝΙΚΟΣ ὁ τελάλης

— Ἀκούστε, Χώρα...

— Ήταν τὸ... ραδιοφωνικὸ δ κουσιικὸ σῆμα τοῦ γερο—Νί κού τοῦ Τσίγγα, τοῦ τελάλη τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ ἐπανελάμ βανε τρεῖς φορὲς μὲ τὴ στεν τορεία φωνὴ του ἀπὸ τὸ ὄψω μα τοῦ Πολυγύρου, ἀπὸ τὶς «πουρνάρες», μόλις βασίλευε δ ἥλιος δταν οἱ ἀνθρώποι ἐ πέστρεφαν ἀπὸ τὶς δουλειές των.

Καὶ ἐβλεπες γέρους καὶ νὲ ους, γοιὲς καὶ κοπέλες νὰ τρέ χουν στὰ μπαλκόνια καὶ στὰ παράθυρα νὰ ἀφουγκρασθοῦν τὶ θὰ διαλαλοῦσε μὲ τὴ βρον τώδη φωνὴν του δ κήρυκας.

— Ἀκούστε, Χώρα... Οὐ ταξι λνταρές εἰδοποιεῖ νὰ πάτε αὐ ειου νὰ πληρώσατε το' φόρο...

Μὲ τὰ ἑρτσιανὰ κύματα τῆς γλώσσας του μετέδιδε στοὺς συμπατριώτες του δ γερο—Νίκος τὴν εὐχάριστη... εἰδηση: εἶχε ἀφιχθῆ στὸ χωριό δ Τοῦρ κος εἰσπράκτορας καὶ ἐπρεπε νὰ σπεύσουν νὰ πληρώσουν τοὺς φόρους.

— Ἀκούστε, Χώρα... "Ηρει καὶ" στὸν Μολβόπνυρο μὲ σα πούν' ἀλάτ' καὶ κρασὶ καὶ δσος θὲλν' νὰ πᾶν' νὰ πάρω'...

— Ανεκοίνωνε τὸ ἄλλο βυάδυ δ συμπαθέστατος γερο—Νί κος.

Καὶ νὰ ζέρατε μέ τὶ ἐνδια φέρον ἀκούγονταν οἱ... ἔκπο μπές τοῦ τελάλη μας. Γιω στοποιοῦσαν νέα, ἀνακοινώ σεις τοῦ Μουχτάρη καὶ τῆς Δημογεροντίας, διαταγές τῶν Τουρκιῶν Ἀρχῶν. Ήταν δ γερο—Νίκος τὸ ραδιόφωνο, ἡ τοπικὴ ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς.

Θυμήθηκα δλα αὐτὸ. ὅχι χωρὶς σύγκινηση, ψὲς στὸ ἡ λιοβασίλεμα. "Οταν δ Δήμαρ χος μὲ τὰ μεγάφωνα ποὺ ἔγ κατέστησε στὶς συνοικίες τοῦ χωριοῦ καθιστοῦσε γνωστὲς στοὺς δημότες του τὶς ἀποφά σεις ποὺ εἶχε πάρει τὸ Δημο τικό Συμβούλιο..."